

פירשת פינטו: האמת

תחילה, אך קיבל את הדעה שבהתחשב בנסיבות הזמן יש להסתפק בעונש של שמונה שנים. הצנזורה הצבאית אסרה את פירסום הפרטים, אחרי שהמישפט התנהל בדלתיים סגורות (בפקודת ראש אכ"א, ולא לפי דרישת השופטים עצמם), אך הירשה פירי סום גירסתו של פינטו, שנתגלתה כגירסת שקר מאלף עד תו.

הרב"טים — אך לא את המודיע, שיכול היה לזהות את המחבלים. פינטו פרץ לבדו לבית, שבו נמצאו השניים, וכשאלה התר נפלו עליו, הרג אותם בצרור-כדורים. בכיסם מצא תעודות של אירגון אל-צעה. הוא החזיר את התעודות לכיסיהם וזרק את הגופות לבאר, מבלי למצוא לגנון לדווח על כך לאיש. אחרי שפלוגת פינטו הוצאה מן הכפר,

להגן נוסח המכתב במקומו:

23.7.79

אל: חברי הכנסת

מאת: ח"כ אורי אבנרי

הגשתי הבוקר הצעה הדומה לסדר-היום, שמטרתה להביא לפיטורי הרמטכ"ל, רא"ל רפאל איתן, בעיקבות מסכת-השקרים שפירסם בראיון מוזמן, שערך העיתונאי ישראל הראל, איש "גוש אמונים", בעיתון ידיעות אחרונות.

אני מרגיש כי תפקידי כחבר-כנסת מחייב אותי להביא לידיעת כל חברי-הכנסת את העובדות בפרשת הקצין-הרוצח, כדי לאפי שר לחברי-הכנסת לשקול בעצמם את העניין, כדרוש למילוי תפקידם נאמנה.

ויאמר: מה עשית? קול דמי אחיך צועקים אלי מן הדממה!

כמו דמו של הכל, קורבנו של קין, הם הקורבנות של מעשה-הזוועה צועק קים מן האדמה. שום כוח בעולם אינו יכול למנוע מן הזעקה להישמע. כך קרה למעשה-הזוועה שביצע הסגן דניאל פינטו, אחרי מיבצע-ליטאני. במשך ששה שבועות שררה דממה, והיה נדמה כי קולו של הדם הושקע. השבוע, לפתע, הכל התפוצץ והדי ההתר-פוצצות נשמעו מסביב לכדור-הארץ.

הסערה הראשונה

כאשר נתגלה לראשונה כי מתנהלת חקירה נגד קצין צה"ל, המואשם במעשה חריג במיבצע-ליטאני, הסכימו כל העיתונים — וגם העולם הזה — שלא לפרסם את הפרטים, הובחט כי האיש יועמד למישפט. ניתן למערכת-השיפוט לעשות את מלאכתה. באותם הימים היה איש-המילואים אברהם עמרם מוחזק בידי אחד האירגונים הפלסטיניים הקיצוניים בלבנון, והיה חשש שמא פירסום הדברים עלול לסכן אותו.

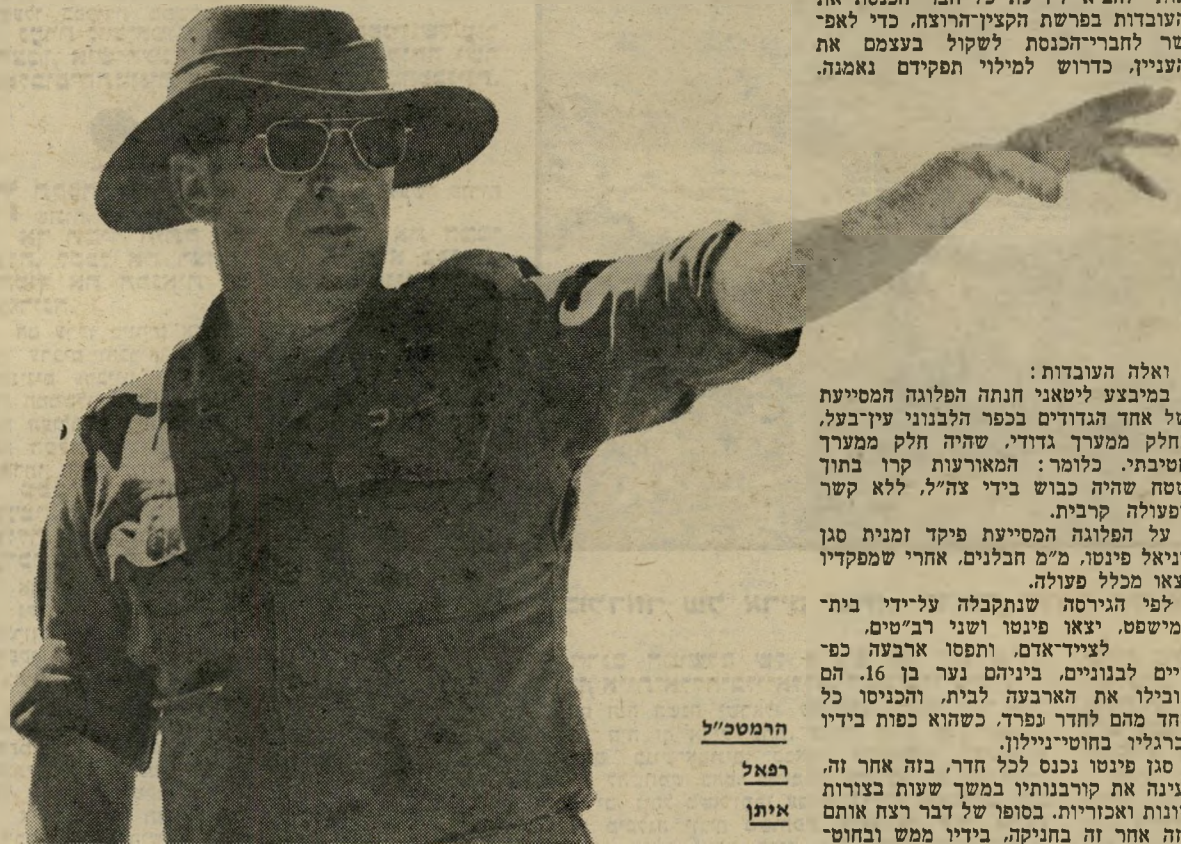
גם כאשר נדון האיש ל-12 שנות מאסר בערכאה הראשונה, וכאשר עונש זה הופחת לשמונה שנים בערכה השנייה, לא היה פירסום. הכל חשו כי נעשה דינ-צדק, ואפשר להסתפק בכך.

ואז באה הידיעה שקוממה וזיעועה את המעטים שידעו על כך: הרמטכ"ל החליט לבטל את גזר-הדין של בית-הדין-המשפט הצבאי לעירעורים, והעמיד את עונשו של הרוצח על תקופת-מעצר מגוחכת: שנתיים, שהן למעשה שנה ושליש (מפאת ניכוי השליש).

הדבר עורר סערה ראשונה בכנסת. מאיר פעיל ואורי אבנרי, שולמית אלוני ויוסי שירי, ובצורה אחרת דוד גלאס ושמאל טולדאנו, מחו על מעשה הרמטכ"ל מצל דוכן-הכנסת. אולם איש לא ידע עדיין את הפרטים המלאים של המעשה, שעליו הורשע הקצין. צנזורה קפדנית מאין כמוה מנעה פירסום כלשהו.

כדי לשבור את קשרי-ההשתקה ולהזעיק את הציבור, הגישה סיעת שלי"י הצעה של אי-אמון בממשלה, אף אחד מאנשי המערך, ש"י, ר"צ ו"ע לא הצביע בעד ההצעה. כך הוסר העניין מסדר-היום של הכנסת, ללא מחאה וללא זעקה מצד חברי-הכנסת — וביניהם אותם חברי-הכנסת שהזעקו, לפתע, השבוע.

אולם מעשה-ההנבלה הטריד את מצפונם של יודעי-דבר, והם לא יכלו לשבת בשקט. כאשר פירסם הרמטכ"ל בראיון מוזמן גירי סה כוזבת לחלוטין של הפרשה, החליטו

הרמטכ"ל

רפאל

איתן

בראיון המוזמן לקח הרמטכ"ל את גירי-תו של פינטו, ששמונה שופטים בשתי ערכאות החליטו שהיא כולה שקר, על סמך הוכחות שלא הותרו מקום לשמץ של ספק, והציג אותה כאילו היתה אמת מוכחת. הוא עשה זאת בידועו כי הצנזורה, הכפופה לו, תמנע כל פירסום אחר.

אין שמץ של ספק, לצערי, כי הרמטכ"ל שיקר בידועו, בידועו כי כל מילה שאמר היא כזב מוחלט. אני מאמין באמונה שלמה ששלוש המדינה וטובת צה"ל מחייבים את הרחקת האיש מתפקידו כביר-אחריות זה, ואני מבקש את חברי-הכנסת להצטרף לתביעתו להדחתו לאלתר.

הבחינה היחידה המחליפה בריח של גופות שעלה מן הבאר. המפקד שלח חיילים להוציא את הגופות, אך רק שתי גופות הוצאו, מפני שנתגלו בבאר סדקים אשר יכלו לסכן את חיי החיילים. פינטו ידע זאת, ומכאן גירסתו לגבי שני הרוגים, במקום ארבעה.

בחקירה נבדקו הגופות מחדש, ונמצא שהן כפותות בחוטי ניילון, בידיים וברגליים. הסתבר שלא היו בהם כל סימנים של יריות, ושהם מתו בחניקה. כן נמצאו על הגופות סימנים רבים של עינויים.

ואלה העובדות:

במיבצע ליטאני חנתה הפלוגה המסייעת של אחד הגדודים בכפר הלבנוני עין-בעל, כחלק ממערך גדודי, שהיה חלק ממערך חטיבתי. כלומר: המאורעות קרו בתוך שטח שהיה כבוש בידי צה"ל, ללא קשר לפעולה קרבית.

על הפלוגה המסייעת פיקד זמנית סגן דניאל פינטו, מ"מ חבלנים, אחרי שמפקדו יצאו מכלל פעולה.

לפי הגירסה שנתקבלה עליידי בית-המישפט, יצאו פינטו ושני רב"טים, לצייד-אדם, ותפסו ארבעה כפי-ריים לבנוניים, ביניהם נער בן 16. הם הובילו את הארבעה לבית, והכניסו כל אחד מהם לחדר נפרד, כשהוא כפות בידי וברגליו בחוטי-ניילון.

סגן פינטו נכנס לכל חדר, בזה אחר זה, ועינה את קורבנותיו במשך שעות בצורות שונות ואכזריות. בסופו של דבר רצח אותם בזה אחר זה בחניקה, בידי ממש ובחוט-ניילון. לאחר מכן זרק את ארבע הגופות לבאר. במרחק של כמה עשרות מטרים מהבית.

פינטו ושני הרב"טים קשרו קשר של שתיקה, ולא דיווחו על כך לאיש.

כעבור כמה שבועות, אחרי שהכוח חזר לשטח ישראל, ואחרי שנתמנה מפקד-פלוגה קבוע לפלוגה המסייעת, ישב פינטו עם מפקד זה, במסיבת-רעים.

תוך כדי כך סיפר פינטו על המעשה לפרטי, תוך פירוט העינויים שבהם עינה את הארבעה טרם רציחתם, אך השביע אותו לשמור על הדברים בסוד.

Israeli General Censors Slaying Incident

By Dial Torgerson

LONDON, Sept. 13 — The Israeli Army has suppressed the full story of a young lieutenant's slaying of four Arab civilians last year in Lebanon on grounds that the record of his trial is covered by the rules of censorship.

In Israel, the press has been told to report only what the army chief

Soldier Accused in Torture-Deaths Of 4 Civilians in Raid on Lebanon

• Late last summer a court-martial convicted Lt. Pinto on two counts of murder, reduced him to the rank of private and sentenced

to case centered on the use of censorship to prevent publication of the court's findings while allowing papers to print the version given by

every word he was pronouncing was a total lie."

Gen. Eitan's reduction of Lt. Pinto's sentence was brought to the Knesset's attention by a civil rights activist, Shulamit Aloni, and became the basis of a no-confidence vote initiated by Mr. Avneri and his Sheli Party. Prime Minister Menachem Begin's government easily defeated the move.

הכותרת בעמוד הראשון, ש"הראל טריביון" כפארים לכרוזים, לעיתונאי ולחול

בית-המישפט הצבאי פסל מכל וכל את גירסתו של פינטו, והרשיע אותו ברצח בכוונה תחילה. שני שופטים גזרו עליו עונש של 12 שנים, ואילו השופט השלישי, שדעתו היתה כדעת שני חבריו בכל, התחשב בנסיבות הזמן והציע עונש של שמונה שנים.

בבית-המישפט הצבאי לעירעורים ישב הרכב של המישה שופטים, מהם שלושה מישפטנים (בראשות השופט העליון מאיר שמגר) ושני חיילים מגוונים — מפקד חטיבה שהשתתף במיבצע-ליטאני, ומפקד חטיבת חי"ר. בית-המישפט זה אישר פה אחד את הרשעת פינטו ברצח בכוונה

המ"פ התלבט במשך כמה ימים, אך כאשר שמע כי אחד משני הרב"טים, עומד לזכות בתואר חיל-מצטיין מידי נשיא-המדינה, נשמע לקול מצפוניו ודיווח על המעשה. הדיווח הגיע בשרשרת הפיקוד לידי אלוף פיקוד-הצפון, שציווה לפתוח בחקירה.

בחקירה מסר פינטו גירסה שתרה את דיבורי המ"פ, אולם בחקירה בשוליאגרף (גלאי שקר) נמצא כי פינטו משקר לאורך כל הדרך, וכי מפקדו דובר אמת. גירסתו של פינטו היתה כי מודיע גילה לו ששני "מחבלים" עומדים לפקוד בערב בית מסויים. פינטו לקח עימו את שני

כמה אנשי-ביטחון לעשות מעשה שנועד להפך את ישרי-השתיקה. הם התקשרו עם אורי אבנרי ומסרו לו את הפרטים המלאים של הפרשה.

אחרי התלבטות קשה, החליט אבנרי לנקוט פעולה יוצאת-דופן. הוא ניסח מיכתב אל 119 חברי-הכנסת האחרים, ובו תיאור מלא של הזוועה וספיחיה.

• הרמטכ"ל אמר למראיין: הוא (הקצין) עמד יחיד, וללא עזרה, לפני סיטואציה קיצונית, שלדעתו היה בה כדי לאיים על חייו, ושיקול-הדעת שלו היה צריך להיות מהיר ביותר.

הסערה השנייה

ע"ד פאן נוסח המיסוך. הוא נמסר בו ביום לכל חברי-הכנסת, לחברי-הממשלה ולכתבים הפרלמנטריים.

במשך כמה שעות הוא הטביע את חותמו על מיוזנו הכנסת. החיכים ישבו ליד השול-הנות, יחידים ובקבוצות קטנות. קראו את הדברים. רבים מהם היו מוועזעים עד מעמקי נפשם, ודיכאו עמוק ניבט מפניהם. אחרים התרגזו רק על אבנרי.

כעבור כמה שעות מצא אבנרי הודמנות להעלות את העניין מעל הדוכן. במיסגרת הדיון על תקציב מישרי-המישפטים השמיע נאום חריף. אך יור' הישיבה, בנימין הלוי, הפסיק את אבנרי אחרי כשאך התחיל לגולל את פרטי הפרשה עצמה, ואסר עליו להמשיך בכך. איש-הצנזורה, שנכנס לאולם ברגע שאבנרי עלה על הדוכן, הריץ ליו"ר פתק — שהלה התייחס אליה כאל פקודה — ותבע לחוק את הדברים מפרוטוקול הכנסת. הלוי נענה לכך מייד, ובכך ניטלה האפשרות לפרסם את הדברים ברבים. לפי החוק, דברים הנמחקים מפרוטוקול הכנסת אסורים לפירסום.

אף אחד מחברי-הכנסת לא מחה על פעולה זו של הלוי, איש ארץ-ישראל (המשך בעמוד 90)